

CHỈ DUY NHẤT THIÊN CHÚA ĐỦ CHO CON

... Tôi là con thứ ba trong một gia đình Công Giáo có 6 người con. Tôi nói là "Công Giáo" nhưng thực ra thân phụ tôi "không tin". Dầu vậy, người vẫn kính trọng Đức Tin của Mẹ tôi và chấp nhận để con cái được Rửa Tội, theo học Giáo Lý và tham dự Thánh Lễ.

Tuổi thơ của tôi trôi qua trong buồn chán với việc học lơ-là. Đến tuổi dậy thì, tôi bắt đầu lãng-xả vào những cuộc vui chơi, hưởng nếm mùi vị thế trần. Chỉ duy nhất may mắn là suốt trong khoảng thời gian sống "buông-thả" tôi không bao giờ theo nhóm bạn "trốn học" để đi hút ma-túy trong một quán cà-phê nằm cạnh trường. Giờ đây nghĩ lại, tôi hết lòng cảm ơn Ông Bà cùng Ba Má đã tận hiến tôi cho Đức Mẹ MARIA ngày tôi lãnh phép Rửa Tội lúc tôi mới sinh ra được 5 ngày. Chính Đức Mẹ MARIA đã che chở tôi, tôi tin chắc chắn như vậy.

Một hôm, lúc đi lễ về, Má tôi đánh bạo chuyển đến tôi lời kêu mời của giáo xứ:

- Xin các bạn trẻ ghi tên giúp các bệnh nhân trong chuyến hành hương Lộ Đức do giáo phận tổ chức vào đầu tháng 7.

Đáng lý ra tôi từ chối thẳng-thừng! Nhưng rồi tôi cũng ghi địa chỉ của người tổ chức. Vào một ngày trong tháng 6, tôi tình cờ đến bấm chuông cửa nhà người ấy. Tôi đâu ngờ mình rơi nhào một người "hết lòng kính mến Đức Mẹ MARIA"! Ông ta thuyết phục tôi dẫn thân phục vụ Đức Mẹ và bệnh nhân. Tôi miễn cưỡng nhận lời.

Vào ngày diễn ra cuộc hành hương "cứ-sốc" đầu tiên của tôi không xảy ra tại Lộ Đức mà ngay nơi chính nhà ga xe lửa. Nhìn cảnh tượng không biết bao nhiêu bệnh nhân già yếu nằm liệt giường, ngồi xe lăn, lòng tôi cảm thấy nôn nao giao động. Các người khiêng băng ca và các y tá đều là nhân viên thiện nguyện y như tôi. Họ âu yếm tế nhị chăm sóc từng bệnh nhân như thể đó là người thân yêu nhất. Đối lại, các bệnh nhân và người cao niên cũng trọn lòng tin tưởng để cho các nhân viên thiện nguyện nâng niu y như những đứa con nít nằm gọn trong vòng tay Mẹ hiền. Một quang cảnh gây xúc động .. Tôi lách xa ra một xó và lặng lẽ khóc!

Tại Lộ Đức, tôi tham dự cách máy móc vào các công tác thiện nguyện. Một buổi sáng, người ta xin tôi lau rửa cho một cụ bà nằm liệt giường. Thật là việc làm tế nhị và khó khăn. Tôi miễn cưỡng chấp nhận. Tôi lấy thau nước và khăn mặt tiến về phía giường bà cụ. Bà cụ có cái nhìn hiền dịu và tin tưởng như một đứa bé. Cụ mỉm cười nhìn tôi. Thế là tôi bắt đầu lau rửa cho cụ. Vừa làm tôi vừa nhìn thẳng vào mắt cụ và nói chuyện với cụ. Chính lúc ấy diễn ra một thay đổi nơi chính tôi. Tôi có những cử điệu mà trước đó tôi không hề có, như thể một người nào khác đang làm thay cho tôi. Tôi dịu dàng và tràn đầy yêu thương. Tôi kính trọng nâng niu thân xác bệnh hoạn và yếu mệt của bà cụ. Tôi đã thay đổi.

Trên xe lửa từ Lộ Đức trở về, tôi nhớ lại bài hát trong thời còn theo học giáo lý:

- THIÊN CHÚA là Tình Yêu. THIÊN CHÚA là Ánh Sáng. THIÊN CHÚA là CHA.

Đúng thế. Đúng thật như thế. THIÊN CHÚA là Tình Yêu. Chính Ngài ban cho tôi khả năng yêu thương, yêu thương những người bé nhỏ yếu đuối. Lòng tôi tràn ngập niềm vui.

Tôi trở lại với việc học rồi thi ra trường và hành nghề dạy học. Tôi đi xa dần khỏi việc sống đạo. Tôi thích ăn mặc đúng thời trang và dạo chơi đây đó. Vào một buổi căng buồm ra khơi, lênh đênh trên biển cả, một mình nơi tay lái, tôi bỗng nhận chân thực tại:

- Cuộc sống hưởng lạc chỉ mang lại cho con người một hạnh phúc mong manh đang mất hút như chân trời trước mắt. Niềm khao khát đích thật chính là khao khát THIÊN CHÚA. Vâng đúng thế. Tìm kiếm và gặp gỡ THIÊN CHÚA mới là cuộc phiêu lưu đích thật!

Nhận thức này giúp tôi từ từ thay đổi cuộc sống. Tôi tình cờ khám phá ra nhóm cầu nguyện thuộc phong trào Canh Tân Đặc Sủng Thánh Linh và gia nhập phong trào. Thời gian trước ngày 25-3-1986, nhằm sinh nhật thứ 30, tôi tha thiết cầu xin THIÊN CHÚA tỏ cho tôi biết con đường nào phải đi:

- Lập gia đình hay sống độc thân?

Sau cùng, Chúa tỏ cho tôi dấu hiệu:

- Ngài muốn cho tôi sống tận hiến giữa đời.

Tôi Thừa Vâng. Từ đó tôi phục vụ THIÊN CHÚA trong Giáo Hội Ngài. Tôi muốn làm chứng cho mọi người hiểu rằng:

- Chỉ duy nhất THIÊN CHÚA là đủ!

Bên kia cuộc sống nơi trần gian này còn có cuộc sống vĩnh cửu, có hạnh phúc tràn đầy trong THIÊN CHÚA.

... "Hỡi Israel, hãy trở về với THIÊN CHÚA của ngươi. Chính vì tội ác của ngươi mà ngươi vấp ngã. Hãy trở về với THIÊN CHÚA, mang theo lời cầu nguyện. Hãy thưa với Ngài: "Xin thứ tha mọi gian ác, xin vui nhận lời ngợi khen chúng con dâng lên Ngài làm lễ vật thay thế bò tạc, vì chỉ ở nơi Ngài kẻ mồ côi mới tìm được lòng thương cảm" .. Ta sẽ chữa chúng khỏi tội bất trung, sẽ yêu thương chúng hết tình, vì cơn giận của Ta sẽ không còn đeo đuổi chúng" (Sách Hôsê 14,2-5).

("Il a changé ma vie!", tome I, Témoignages recueillis par Charles-Éric Hauguel, Éditions de l'Emmanuel, 11/2000, trang 101-116)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt